

Πώς κερδίζουμε την προσοχή των μαθητών μας; (Δρ. Κλαίρη Μαυρόματου, καθηγήτρια Μέσης Εκπαίδευσης)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](http://www.pemptousia.gr/?p=181628)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=181628>]

Δ) Ανατροφοδότηση: Θέλω τώρα να φέρετε στο μυαλό σας τον καλύτερο δάσκαλο που είχατε ποτέ όταν ήσασταν μαθητές. Φέρτε τον στον νου σας καθαρά και απαντήστε: Είπατε ποτέ σ' αυτόν τον δάσκαλο τί σκεφτόσασταν; Μάλλον όχι.

Η ανατροφοδότηση είναι μια διεθνής πρακτική στον εργασιακό χώρο παγκοσμίως. Στην δουλειά μας στο σχολείο, όμως, είναι εντυπωσιακό πόση λίγη, αν όχι καθόλου, ανατροφοδότηση παίρνουμε. Ναι, γίνονται κάποιες παρατηρήσεις και ίσως αναθεωρήσεις, αλλά σε σύγκριση με όσα κάνουμε, η ανατροφοδότηση είναι μικρή. Ίσως ακούσετε έναν καλό λόγο από έναν μαθητή σας, ότι του άρεσε το μάθημα, αλλά αυτό είναι στα πλαίσια της τυχειότητας.

Πηγή: carleton.ca

Γι' αυτό, ανέπτυξα έναν τρόπο να έχω χρήσιμη ανατροφοδότηση από τους μαθητές μου. Έφτιαξα ένα ερωτηματολόγιο «εξυπηρέτησης πελατών» και το έδωσα να το συμπληρώσουν. Ίσως δεν είναι για όλες τις τάξεις, όμως αν το χρησιμοποιείτε στρατηγικά, θα μπορούσε να σας εφοδιάσει με ζωτικές πληροφορίες που θα σας ήταν αλλιώς άγνωστες.

Να μερικές ερωτήσεις:

1. Τι σας άρεσε περισσότερο σ' αυτό το μάθημα;
2. Τι είδους εργασίες προτιμάτε να κάνετε;
3. Τι είδους εργασίες κάνετε σε άλλα μαθήματα που σας αρέσουν;

Όταν εισάγετε νέες ιδέες διδασκαλίας στην τάξη σας, μπορείτε να πείτε στους μαθητές σας ότι εκείνοι είναι που σας έδωσαν την ιδέα. Δείχνει ότι τους νοιάζεστε.

Επί πλέον δείχνετε ότι αγωνίζεστε διαρκώς να είστε ένα βήμα μπροστά συντονισμένοι με αυτό που αρέσει και ωφελεί τους μαθητές σας.

Ε) Είστε “παντογνώστης”

Μια από τις πιο επιτυχημένες πρακτικές ελέγχου της συμπεριφοράς είναι να είστε ένα βήμα μπροστά και να σταματάτε την κακή συμπεριφορά στην αρχή και πριν γίνει πρόβλημα. Για να το κάνετε αυτό, πρέπει να δημιουργήσετε ένα προφίλ “παντογνώστη”. Να αισθάνονται δηλαδή οι μαθητές ότι γνωρίζετε, επιβλέπετε και καθοδηγείτε τα πάντα.

Είναι δηλαδή η ίδια η παρουσία σας που αποτρέπει την κακή τους συμπεριφορά και τους παρακινεί να εργασθούν καλά. Αυτό δεν το επιτυγχάνετε ούτε με το να μιλάτε διαρκώς, ούτε με φωνές και λεονταρισμούς, αλλά με ήπιο τρόπο και στρατηγική.

Για παράδειγμα, κινηθείτε μέσα στην τάξη, κάνετε σχόλια στους μαθητές σας με ήρεμο τρόπο, δείξτε τους ότι γνωρίζετε τι συμβαίνει. Καθίστε στο πίσω μέρος της αίθουσας και απλά παρατηρείστε τους. Κινηθείτε μέσα στη αίθουσα. Μιλήστε τους από διάφορα σημεία της τάξης ώστε να συνηθίσουν ότι μπορεί να βρίσκεστε παντού.

Με συνδυασμούς τέτοιων μικρών πραγμάτων θα δείξετε ότι γνωρίζετε τι συμβαίνει και θα δημιουργήσετε έντονη αίσθηση της παρουσίας σας. Έτσι θα έχετε την ευκαιρία να εντοπίσετε έγκαιρα τα προβλήματα και να τα διευθετήσετε. Θα δώσετε τον ρυθμό. Θα καταλάβουν ότι είστε μαζί τους, δίπλα τους, σε κάθε βήμα. Θα ελέγχετε πράγματι ό,τι συμβαίνει στην τάξη.

Βρείτε τρόπους ώστε η παρουσία σας να γεμίζει την αίθουσα. Η εκ των προτέρων μικρή αλλά στρατηγικά σχεδιασμένη προσπάθεια από μέρους σας μπορεί να αποδώσει τα μέγιστα στους μαθητές σας.

ΣΤ) Μαθητής παραβάτης ή μαθητής εκπαιδευόμενος;

Με εκπλήσσει το γεγονός ότι όταν ένας μαθητής τιμωρείται, ασχολούμαστε συνήθως με το τι πήγε στραβά εξ αρχής και ποιες θα είναι οι συνέπειες της

τιμωρίας. Θα καθαρίσει τον τοίχο που λέρωσε; Θα μείνει μέσα στο διάλειμμα; Δεν υπάρχει ένα τρίτο στάδιο που να λέει πώς και οι δυο (μαθητής και δάσκαλος) μπορούν να μετατρέψουν αυτό το μειονέκτημα σε πλεονέκτημα. Αντί να δείτε τον μαθητή σαν «παραβάτη», δείτε τον σαν «εκπαιδευόμενο».

Ας πούμε, για παράδειγμα, ότι ο μαθητής έχασε την ψυχραιμία του, έδωσε γροθιά στον τοίχο και κλώτσησε τριγύρω του πράγματα. Είναι ευκαιρία να συζητήσετε μαζί του για το τι μας κάνει να χάνουμε την ψυχραιμία μας. Μπορείτε να του πείτε ότι κάτι τέτοιο είναι πιθανόν να συμβεί, ότι οι άνθρωποι είναι καμιά φορά τόσο αγχωμένοι που παθαίνουν εκρήξεις. Με την ευκαιρία του λέτε τους κινδύνους του να χάνει κανείς τον έλεγχο και πόσο δυσάρεστες μπορεί να γίνουν οι συνέπειες αυτού. Μετά συζητάτε πώς θα το αντιμετωπίσετε αν ξανασυμβεί.

Το σημαντικό εδώ είναι ότι έχετε κατανοήσει ο ένας τον άλλον. Αν ξανασυμβεί μπορείτε να παρεμβείτε άμεσα και να του θυμίσετε όσα συζητήσατε την πρώτη φορά. Βοηθάει πολύ το γεγονός ότι ήδη έχετε αντιμετωπίσει με ήρεμο τρόπο το ίδιο πρόβλημα με τον ίδιο μαθητή.

[Συνεχίζεται]